

ଜ୍ଞାନ-ଗଙ୍ଗା ।

. (ପ୍ରଥମ ସ୍କନ୍ଦ ।)

ଶକ୍ତିକୋଟି ଏବଂ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗାଧାର
ସୈତା ଶ୍ରୀ ହରିହର ମନ୍ଦରାଜ ଦେବଙ୍କ

ଦ୍ଵାରା

ସମ୍ପାଦିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ।

ଜ୍ଞାନ-ଗିରିର ଉଚ୍ଚତର ଶିଖରରେ ଉତ୍ତରାୟଣ କର
ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନତା ବିନାଶ କର । ମାନବର ଯାତ୍ରା ଜ୍ଞାନ
ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟ କହୁବାରୁ
ବିରତ ହୁଅନାହିଁ । ମୋସ୍ ଗାର୍ସିଲ୍ଡ ।

ରମ୍ଭା ମନ୍ଦରାଜ-ପ୍ରେସରେ ମୁଦ୍ରିତ ।

୧୯୦୪

ମୂଲ୍ୟ ଏକଅଣା ।

ଭୂମିକା ।

ଅଜିକାଲି ଟିକିତବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଦେଶୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନଙ୍କ ଚରମମାଳା ପ୍ରାୟ ସକଳ ସମୟରେ ଉଦାହରଣ-
ଉପଦେଶରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ଦୁଃଖର ବିଷୟ
ଉତ୍କଳଭାଷାରେ ସେହିସବୁ ସାରବାକ୍ୟ ଟିକ୍ଷାର ଉପଯୋଗୀ
କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ନଥିବାରୁ ଅମର ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ତାହା ଜାଣି ପାରୁନାହାନ୍ତି । ଏହି ଅଭାବ ପୂରଣ କାମନାରେ
ଓମ୍ବେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବୈଦେଶିକ ମହାଜନୋକ୍ତି ସଂକଳନ
କରି ଏ ପୁସ୍ତକଖଣ୍ଡି ପ୍ରକାଶ କଲୁ । ଏତଦ୍ୱାରା ଜନ-
ସାଧାରଣଙ୍କର ଉପକାର ଲକ୍ଷିତ ହେଲେ ଅତୀତର ଦେଶୀୟ
ମହାଜନମାନଙ୍କ ସଦୃଶି ସଂଗ୍ରହ ଓ ପ୍ରକାଶର ଚେଷ୍ଟା କରାଯିବ ।

ଏ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ପାଦନା ବିଷୟରେ ପ୍ରଜାବନ୍ଧୁର ସମ୍ପାଦକ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନାଳମଣି ବିଦ୍ୟାରତ୍ନ କୁଣ୍ଡେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ
ମୁଦ୍ରିତ ପୁସ୍ତକ ସହିତ ଏ ସ୍ଥାନର ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାର ତାହାଙ୍କୁ
ପ୍ରଦାନ କଲୁ ।

୧୫ । ୭ । ୫୪
ରମ୍ଭା ରାଜପ୍ରସାଦ

} ଶ୍ରୀ ଦକ୍ଷିଣତର ମର୍ଦ୍ଦରାଜ ଦେବ ।
ରଜା—ଝଲକୋଟ ଏବଂ ଅଠଗଡ଼ ।

ମସାରିରେ ପାପପର ପୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନକ । ବର୍ଜ ।
ରମଣୀ ଭବରଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ସୁଖି । କଂପୂତେ ।
ସଦାକ୍ତା ସଦ୍‌କାର୍ଯ୍ୟର ବାଜ ସ୍ବରୂପ । ଶେଷଲ ।
ଶ୍ରୀଲୋକମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି, ସୌଜନ୍ୟ ଏବଂ ମହତ୍ତ୍ବ
ଶିକ୍ଷା ଦଅନ୍ତି । ଭଲଟାପୁର ।
ଲୁହା ଲୁହାକୁ ପଜାଏ । ବାରବେଲ ପ୍ରବାଦ ।
ମୁଁ ଯାହାକିଛି ହୋଇଅଛି ତାହା ମା'ର ହାତରେ
ଗଠିତ ହୋଇ । ଜନ କୁରନ୍ତୁ ଗୁଣାମ୍ବ ।
ଶ୍ରୀଲୋକ ଯଦବା ସୁଗଂଗୁର କାରଣ ହୁଏ, ତଥାପି ସେହି
କେବଳ ସୁଗଂକୁ ପୁନରୁଦାର କର୍ଯ୍ୟରେ । ହରିଶର ।
ଶ୍ରୀଲୋକ ଯେତକିଛି ହୁଏ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ପଦ ଦେବେ ଭେଦ
ପୂର୍ଣ୍ଣାଦର୍ଶ । ଗୁଣସ୍ଥୋର ।
ସଦାକ୍ତୁତ୍ତ୍ବ ହାତ କୁଟୁମ୍ବ ଲଭନ୍ତୁ । ବାରିବ ।
ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ରତ୍ନ, ସାଧାସ୍ତ୍ରୀ ମହାରତ୍ନ । ସାନ୍ତାପା ।
ମନୁଷ୍ୟର ଗୁଣ ତାହାର ଦୂର୍ଗ ସ୍ବରୂପ । ବୋକ ।

ସମୁଦାୟ ମହତ୍ ଘଟଣାର ମୂଳରେ ରମଣୀ ବିଦ୍ୟମାନ ।

ତାମାର ଟାଇନ୍ ।

ରମଣୀର ହୃଦୟ ଯେତେବେଳେ ଦୟାର ଗୁମାର
ହୁଏ, ଚନ୍ଦ୍ରପେଷା ଉତ୍ସରଜର ସୃଷ୍ଟିରେ ବୋମଲର ବସ୍ତୁ
ଅଉବତ୍ତ ନାହିଁ । ଲୁଥାର ।

ଅଶା ଜାହର ଲୋକର ସ୍ବପ୍ନମାସ । ପ୍ରାୟତ୍ ।

ଦୁଃଖ ପରେ ସୁଖ ବଡ଼ ଅନନ୍ଦଜନକ । ତ୍ରାଉଡେକ୍ ।

ଅସଞ୍ଜାନ ଦେଲେ ସଞ୍ଜଜ୍ଞାନ ଲଭନ୍ତୁଏ । ପୋପ ।

ନିର୍ମଳତାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଧନ୍ୟ , କାରଣ ସେମାନେ
ପରମେଶ୍ବର ଦର୍ଶନ ଲଭ କରିବେ । ସେୟମାୟତ୍ ।

ଜ୍ଞାନଲୋକ ପ୍ରକୃତରେ ବୟୋବୃଦ୍ଧ । ସୃଙ୍ଗ ।

ଉଲ୍ଲେଖିତ ପ୍ରସ୍ତରଗଣ୍ଡ ଟେକାଳି ସ୍ବଳ୍ପ ହୁଏନାହିଁ । ଟ୍ୟାସାର ।

ଚିନ୍ତାସ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦର୍ଶନ , ଏହା ଉତ୍ସର ଓ ପରଲୋକ ସାକ୍ଷୀ
ଦର୍ଶନ କରେ । କେସବଚନ ।

ଶୁଦ୍ଧ ଲୋକକୁ ସତ ହୁଏକ ଦେଖାଯାଏ । ଟାଇଟ୍ ।

ଯେ ମୋ ନିହତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେ ଯେ କୌଣସି
ଚିଷ୍ଟରେ ମୋହୋର ଗୁରୁ । ଏମର୍ଶନ ।

ଅର୍ଥଲୋଭ ସବୁ ଦୁଃଖର ମୂଳ । ବାଇବଲ ଟିମୋଥୁ ।

ମୁଁ ଦଶଜଣ ଲୋକର ବଳ ଧାରଣ କରେ, କାରଣ
ମୋହର ହୃଦୟ ନିର୍ମଳ । ଟେନିସକ୍ ।

ନମ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟି
ଅଧିକାର କରିବେ । ସେହି ମାଥୁର ।

ମନ ନରକକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ନରକ କରିପାରେ । ମିଲଟନ୍ ।

ମୁଁ କେବଳ ଏକଟି ଜାଣେ ଯେ “ମୁଁ ବହୁ ଜାଣେନାହିଁ ।”

ସଂକ୍ଷେପ ।

ମୋତେ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ସ୍ନେହକର, କିନ୍ତୁ ସେହି
ସ୍ନେହ ଅଧିକ ପ୍ରାୟୀ ହେଉ । ମାଲେ ।

ଏହି ଯେ ନିଶ୍ଵାସ ବହୁଅଛି ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଘଟଇ ।
ରୂପେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ମରଣ ବର । ଇପିକଟେଟସ ।

ଯଦ ସେ (ଇଶ୍ଵର) ମୋତେ ଡାକ କରନ୍ତି ତଥ୍ୟପି
ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବି । ଦାଉଡ୍ ।

ଜନସାଧାରଣର ଅନ୍ତଃକରଣ ବୃଦ୍ଧ ଅନୁଜ୍ଞା କହେଲେ
ଦେଶୋଦ୍ଧାରକାଣ୍ଠ ମହାପୁରୁଷର ଅବିର୍ଭବ ହୁଏ ନାହିଁ ।
କାରଲ୍ଲାଇଲ ।

ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର
ସହାୟ ହୁଅନ୍ତି । ପ୍ରାକ୍‌ଲିନ୍ ।

ଜ୍ଞାନେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଁ ଯେ ସକଳ ପ୍ରକାର ଅମଙ୍ଗଳର
ଶେଷରେ କିଛି ମଙ୍ଗଳ ଅଛି । ଟେଲିସନ ।

ଉନ୍ନତ ମନୁଷ୍ୟ ଅତ୍ମାନୁସନ୍ଧାନ କରେ, ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି
ପରାନୁସନ୍ଧାନ ପ୍ରସାଧି । କଂପ୍ଟୋ ।

ମୁଁ ଯିବୁ ମୁଖା ତ ସେଣ୍ଠାପଲ ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼, ନିଜର ଶକ୍ତି
ଉପରେ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସଥୁବା ଗୁଣବ୍ୟକ୍ତ । ସ୍ୱର୍ଗତାରସାର୍ଜାର ।

ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସମୟକୁ ଉପେକ୍ଷାକରେ ସମୟ ତାହାପ୍ରତି ବାମ
ହୋଇ ଥାଏ । ପ୍ରାକ୍‌ଲିନ ।

ଅତିରିକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଅନ୍ୟ ଲୋକର ବିଚାର
ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଭଙ୍ଗ ହୁଏ । ବେକନ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନପ୍ରାର୍ଥୀର ସତ୍ତା, ପରିଶ୍ରମୀ ଓ ନିତ୍ୟବ୍ୟୟୀ ହେବା
ଅବଶ୍ୟକ । ଗୋଲ୍ଡସ୍ମିଥ ।

ମହାପୁରୁଷମାନେ ସ୍ୱଦେଶ ଓ ସ୍ୱଗୃହ ଛାଡ଼ି ସଙ୍କଟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ପାଆନ୍ତି । ସେଣ୍ଟମାଥୁର ।

ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେହି
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଧିକାର ଓ ଶକ୍ତିଅଛି । ଇସ୍ଟଲ୍ ।

ପୁରାତନ ବିଧାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଅଛି ଓ ନୂତନ ବିଧି
ଚକ୍ରର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରୁଅଛି । ଟେନିସନ୍ ।

ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁଣବିଶାଳ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିପାରେ ତାହାର
ନିମ୍ନତ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ଲର୍ଡଲିଂଡନ୍ ।

ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାଗ୍ୟଦ୍ରାବ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ନେଲେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୱ
ବିପତ୍ତି ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ହାନି କରି ପାରେନାହିଁ । ପୁଟାକର୍ ।

ଜଗତରେ ଅସାଧ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ, ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ସବୁ
ସିଦ୍ଧ ହୁଏ । କଲମ୍ୟାନ ।

ମେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ପରଶ୍ରମରେ ସର୍ବମ୍ଭ ତାହାର କହୁଛ
କୌଣସି ବିଦ୍ୟା ଘଟେ ନାହିଁ । କୋଲଟନ ।

ଶହର ଉପକାର କରି ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧୁ ହେବ ।
ନାମୁନା ।

ମିତ୍ରବ୍ୟୟିତା ଚାର୍ବକ୍ୟର ସୁଖାସନ । ପ୍ରାକ୍ତଲ୍ଲନ ।

ମିତ୍ରବ୍ୟୟିତା ବିଜ୍ଞତାର ଦୁହିତା, ମିତ୍ରାଶ୍ରୟର ସହୋଦର
ଏବଂ ଦାନଶୀଳତାର ଜନନୀ । ତାଙ୍କର ଜନସକ ।

ଧନଉପାକ୍ରମର ବାଟ-ହାଟକୁ ଯିବା ବାଟପଥ ପ୍ରଶସ୍ତ,
ପରଶ୍ରମ ଓ ମିତ୍ରବ୍ୟୟ ଉପରେ ଏହା ନିର୍ଭରକରେ ।

ପ୍ରାକ୍ତଲ୍ଲନ ।

ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଶପ୍ତକ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଶଯ୍ୟାକୁ ଗାନ୍ଧୋଧାନ
କଲେ ମାତ୍ର ଧନ, ଜ୍ଞାନ ଓ ନିର୍ବେଗ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରାକ୍ତଲ୍ଲନ ।

ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଭାବୁ ନିର୍ଭୟରେ ପ୍ରକାଶକର । ଦେଖିବ
ତାହାହିଁ ସାବ୍‌ଭୋମିତ୍ର ସତ୍ୟ ଧୂସର ପରଗଣିତ ହେବ ।

ଏମାର୍ସନ ।

ଯେବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ବିଷୟର ଶୁଶୋଧନ କରିପାରେ ସେ
ଧନ୍ୟ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ କେବଳ ଅଭିଯୋଗ କରେ
ସେ ଧନ୍ୟ ନୁହେଁ । ଲର୍ଡ଼କୋଲ୍ ।

ଶ୍ରମଶୀଳତା ପୌରୁଷର ଜନନୀ । ସ୍ତ୍ରୀଲ୍ଲ ।

ଯଦି ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁତ୍ର, ସଖା ଓ ମାନ ଏକ ଏକ ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ହୀନ
ହୁଏ ତଥାପି ମୁଁ ମିଥ୍ୟା କଥା କହିବି ନାହିଁ । ଦକ୍ଷିଣ ।

ଜଗଦୀଶ୍ଵର ସେପରି ଦୟାଶୀଳ ଲୋକର ଅସଂଖ୍ୟ ପାପ
କ୍ଷମା କରନ୍ତି, ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହିପରି ଗିଞ୍ଜାଗୁଣ୍ଡର
ଶର ଅପରାଧ ମାଫିବ ହୁଏ । ଗ୍ରେଉଲ ।

ପରିଶ୍ରମୀର ଚେଷ୍ଟା ସମ୍ବୃଥରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥାଏ ।
ବକ୍ସ୍ମାନ ।

ଅସମ୍ଭବ ! ଅସମ୍ଭବ ! “ଅସମ୍ଭବ” ଶବ୍ଦ ଫରାସୀ ଭାଷାରେ
ନାହିଁ । ତାହା ଅସଦାଥମାନଙ୍କ ଅଭିଧାନର ଶବ୍ଦ ।

ଚେପୋଲିସ୍ତନ ବୋନାପାର୍ଟ ।

ଯେଉଁ କାଯିନିରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଅଛୁ ଯଥାଶକ୍ତି ତାହା
ପୁସ୍ତକ ଭରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ସଲେମନ ।

ପ୍ରକୃତର ସମ୍ଭବ ସମସ୍ତ ଉପରେ ଚାହୁଁବା ସହିତ ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତି ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରାୟନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିହିଁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଫ୍ରେଡ଼ରିକ୍ସ ।

ଚକ୍ରା ଜୀବନର ଶକ୍ତି । ସେକ୍ସପିଅର ।

ତୁମ୍ଭର ଅପମାନ ଗୁଡ଼ିକ ପାଣିର ଗାର ହେଉ ।
ବାଉଳ

ବାଉଳ ହେବାରେ ପୁଣ୍ୟଅଛି, ସେ ପୁଣ୍ୟ ବାଉଳ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ
କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ । ଡ୍ରାଇଡେନ ।

ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଶାଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ତାହାକୁ ଅନ-
ନେରେ ପ୍ରାଣ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହୁଏ । ପରଶ୍ରମ
ଆକାଠାର ମୁଖାପେଷୀ କୁହେ । ପ୍ରାଞ୍ଜଲିନ ।

ପରଶ୍ରମ ଦ୍ଵାରା ଲାଭ ନହୁଏ ଏପରି କୌଣସି ବିଦ୍ୟା ବା
ବିଜ୍ଞାନ ଶାସ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ପରଶ୍ରମ ଦାର୍ଶନିକର ପରଶ୍ରମଣି ।
ଲଢ଼କୁରେଣୁକ ।

ଗୁରୁରୂପ ଅଗ୍ନିରେ ଯଦି ଶ୍ରମଦ୍ଵାରା ପ୍ରଯୋଜିତ କର
ନଯାଏ ତାହାହେଲେ ଗୁରୁର ଚେତ ନିମନ୍ତେ ଦ୍ଵାପ ହୋଇ
ଅସେ । ଗଲଟାପୁର ।

ମୋଗେ ଏକଶତ ସୁମାତା ଦଥ, ଦେଖିବି ମୁଁ ପରୀକ୍ଷା
ଜାତକୁ ମହାଜାତରେ ପରଶ୍ରମ କରିବ ।

। ନେପୋଲିୟନ ବୋନାପାର୍ଟ ।

ପୌରାଣିକର ଧର୍ମାଗମରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସଞ୍ଜୟ ପ୍ରତି
ଜନ୍ମ ରଖନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରମରେ ବଢ଼ି ଓ ବିଚକ୍ଷଣ ।
ସଲ୍ଲୋମାଠ ।

ଦୟା ଓ ମିନିଷର କଣ୍ଠାଗୁନ ଦର୍ଶିବାଯନ୍ତେ ତଳେ
ବା ବନ୍ଦ ହେଲେ ଯେପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ ,
ସେହିପରି ଅଳସ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏ ଶ୍ରମରେ ଅବଶ୍ୟକତା
ନାହିଁ । କାଉପର ।

ପିଲାଦିନୁ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ଜଣା ପଡ଼େ । ମିଲ୍ଟନ ।

ପାପୀନମନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସୁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ କରବା ଉଚିତ,
କିନ୍ତୁ ଅମୃତମାନେ ପାପସଙ୍ଗେ କ୍ରିତା କରବା ନାହିଁ ।

ବ୍ରାହ୍ମ

କାନୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଓ କାନ୍ଦୁ ହସ୍ତୁଥିବା
ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ହସ । ସେଷ୍ଠପଲ ।

ବିବେକର ଅଦାଳତରେ ବଡ଼ ସାତ ବିଚାର ନାହିଁ ।

ଦେଲୁଷ ।

ସ୍ନେହ ଜୀବନର ଅନ୍ତରାଳରେ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ ।

ସୁର୍ ।

‘ଯେଉଁ ଲୋକ କେବେକ୍ତି ଅସ୍ଥାୟୀ ପାଇନାହିଁ ସେ କ୍ଷତି
ଚକ୍ର ଦେଖିଲେ ବିଦ୍ରୁପକରେ । ସେକ୍ସପିଅର ।

ଅମୃତମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃସ୍ଥଳରୁ ବହିର୍ଗତ ହାସ୍ୟରେ ପୁକା ଦୁଃଖ-
ମିଶ୍ରିତ । ଶେଲି ।

ଉତ୍ସୁମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟ ଛୋଇଅଛି ଏକଥା ଜାଣି-
ପାରିଲେ ଅନେକ ଉପଦେଶ ଲାଭ ହୁଏ । ଅନାମ ।

ନ ପଡ଼ିଲେ ବାହାଦୁରୀ ହୁଏ ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ
ଯେତେଥର ପଡ଼ିବ, ସେତେଥର ଉଠି ବସିଲେ ସିନା
ବାହାଦୁରୀ ; ଅନାମ ।

ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଯେତେ ମନେକରନ୍ତି ତଦପେକ୍ଷା
ଭୁତ ଦେବୀକୁ ନିଜେ ଶିକ୍ଷାକର । ବ୍ରାଉଡ଼ ।

ସୁଦେଶ , ଭବର ଓ ସତ୍ୟ ଏହି ତିନୋଟି ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗଦା
ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉ । ସେକ୍ତୁପିଅର ।

ଯେଉଁ ମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଉଚ୍ଚଚନ୍ଦ୍ରା ଥାଏ, ସେମାନେ
କେବେଦେଁ ଏକାକୀ ନୁହନ୍ତି । ସର, ପିଲପୁ ସିତାମା ।

ଯାହା ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ କରୁଥାଏ ତାହାର ଯେତେ ଅନିଷ୍ଟ
ନହୁଏ, ସେ କ୍ରୋଧରେ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟ କେଣୀ ଅନିଷ୍ଟ
ହୁଏ । କ୍ଲାରେଣ୍ଡନ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ ଯୁବାର ବୁଦ୍ଧି, କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧର ଦୁଷ୍ଟତା ।
ଅଭିଷେକ ।

ନିଜର ବାହ୍ୟକ ଗୁଣର ଗଣିତ ଦର୍ପଣ ପରି, ଯହିଁରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଗୁଣ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ । ଗେଟେ ।

ବସୁଧ କୃଷି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜୀବନ କ୍ଷୟ ହେଉଥାଏ । ଯୁଙ୍ଗ୍ ।
ମନୁଷ୍ୟର ବିବେକ ମନୁଷ୍ୟର ଏକମାତ୍ର ବିଶ୍ୱରପତ ।

ଲଟେ ।

ପୃଷ୍ଠି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ମଦାଧୁରୁଷ ଅଟନ୍ତି । ଷ୍ଟେନ୍ହୁର ।

ଭାରୁମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଥର ମରି ଥାଆନ୍ତି,
କିନ୍ତୁ ସାହିସୀ ଲୋକ ଥରେ ମାତ୍ର ମରେ । ସେକ୍ତୁପିଅର ।

ସ୍ତବ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧକୁ କାଟେ । ଫୋର୍ଡ ।

ଦୂରତ୍ୟ ପଙ୍କଜକୁ ରମଣୀୟ ନୀଳାଗ୍ରଦ୍ୱାର ବହୁଷିତ
କରେ । ବାମ୍ବେଲ୍ ।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅମୃତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାତରେ, ଫଳ ଉତ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ଵାତରେ ।

ସେଷିନ୍ ।

ପୃଥ୍ଵୀରେ ଏପରି କୌଣସି, ଦୁଃଖ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ଲଭାଇ ଦେଇ ନପାରେ । ମୂର ।

ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିବା ମାନୁଷିକ, କ୍ଷମା କରବା ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ।
ପୋଷ ।

ଉତ୍ତମ ଲୋକମାନେ ବସନ୍ତି ଦ୍ଵାର ଅଧିକତର ଉତ୍ତମ
ହୁଅନ୍ତି । ଶେଷ ।

ପାଣ୍ଡୁ ଶ୍ଵେତୀକୁ ସବୁ ସଦାର୍ଥ ପାତକଶ୍ଚ ଦିଶେ । ପୋଷ ।

ରବିଷ୍ୟତର ଚନ୍ଦ୍ର ଯେତେ ଦୂର ଗୁଣାପ୍ରଦ ହେଲେହେଁ
ତାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କର ନାହିଁ । ଲଙ୍ଗାଫେଲ ।

ଗୋପନ ରାଜରେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କର । ପୋଷ ।

କୃତଜ୍ଞ ଲୋକ କୃତଜ୍ଞତା ଦ୍ଵାରା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବଢ଼ି
ମୁକ୍ତିହୁଏ । ମିଲ୍ଲନ ।

ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ଦୁଃଖୀର ସଙ୍ଗ ଭଲ ପାଏ ।

ସେକ୍ତୁପିଅର ।

ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରକୃତର ଦଶଗୁଣ । ଉପଲକ୍ଷ୍ମୀନେ ।

ଗୁରୈମାନେ ଯେପରି ଭାବରେ ଭାବିଲେ ମଧ୍ୟ ଧୃବ
ପାଶବିକ ଓ ନୃଶଂସ ବ୍ୟାପାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକିଛି ନୁହେଁ ।
ଗର୍ଭନ ।

ସୁଦ୍ଧ ସୁଦ୍ଧ ଅଭ୍ୟାସ କ୍ରମେ ଅପରାଧରେ ପରିଣତ ହୁଏ ।
ଦ୍ଵାନ୍ଦ୍ଵାମୋର ।

ଯେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ଲାଭ କଲେ ମଧ୍ୟ
ତାହା ଦ୍ଵାରା ଉପକାରୀ ପାଇବ । ପୃଥିବୀରେ ଏପରି କୌଣସି
ବସ୍ତୁ ନାହିଁ ଯାହାଦ୍ଵାରା କିଛି ଦେଲେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ନହୁଏ ।
ତାହାର ଜନସନ ।

ନାରୀମାନେ କୌଣସି ଅଂଶରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା
ଜ୍ଞାନ ନୁହନ୍ତି । ବିଶେଷତଃ ଧର୍ମ ପ୍ରଭୃତି ନାରୀ ହୃଦୟରେ
ସେପରି ବଳବତ୍, ପୁରୁଷର ହୃଦୟରେ ସେପରି ନହେଁ ।
ଜନଶୃଙ୍ଖଳା ମିଳି ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ସମୟର ସତ୍ତ୍ଵ ବ୍ୟବହାର କରେ ତାହାହେଲେ
କର୍ମର କ୍ଷେତ୍ର ପରି ଫଳ ଲାଭ ହେବ । ଉତ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର ଯଦି
ଗୁଣାଦି କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ସମୟରେ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ ।
ଜେଉଡ଼ ହିତୁତ୍ଵ ।

ବ୍ୟବହୃତ ଗୁଣର ଉତ୍କଳତା ଦିନକୁଦିନ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।
ଅଳସ୍ୟ ରୂପ କଳଙ୍କ ଯେପରି ଶରୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଣତରେ
କେବେବେ ସେପରି ନଷ୍ଟ ହୁଏନାହିଁ । ଅସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦ ତହିଁରେ
ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଲବଣ୍ୟର ବୃଦ୍ଧିହୁଏ । ସୁଚିତ୍ରାଦି ।

ସଙ୍ଗୀତ ବିଦ୍ୟା ନ ଶିଖିଲେ ମନୁଷ୍ୟର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୁଏନାହିଁ । ପ୍ରେମେ ।

ମାନବ ସମାଜରେ ତୁମ୍ଭର ପୁରୁଷତ୍ବର ଯେତେ ଅଧିକ
ପ୍ରଭାବ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଉଚିତର ଧର୍ମଚିତ୍ରର ଅନନ୍ଦ-
ମୟ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହୁଏ ତେବେ ତୁମ୍ଭର
ଅମ୍ଭାକୁ ସେଠାରେ ନାଶ ଲାଗିବେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେବ ।

ନିଉମ୍ୟାନ ।

ପ୍ରଭବନହିଁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଅଂଶ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦିନର ସମୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ ପୂରଣ ହୋଇଥାଏ ।
ଅତଏବ ପ୍ରଭବନ କୌଣସି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥାଇ
ସମୟର ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାରରେ ଯେପରି ଦିନପାତ ହୁଏ ତହିଁପରି
ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବା ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ବଶସ୍ତୁ ହଲ ।

ଯଦି ଜଗଦାତ୍ମାର କିଛିଟା ଯାହା ପ୍ରାୟ ଦେଉଅଛୁ ସେ
ସମସ୍ତ ଏକ କାଳରେ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକର, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ
ନିଜେ ଅସୁଖୀ ହେବାକୁ ଏବଂ ପରକୁ ଅସୁଖୀ କରିବାକୁ
ବାସନା କର ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଅତୀବ ସରଳ ପଥ ଦେଇ
ଦେଉଅଛି-କେବଳ ସ୍ୱାର୍ଥପରତ୍ବ । ରେଭରେଣ୍ଡ ଗର୍ଲ୍‌ସନ୍‌ସ୍ ।
ଉନ୍ନତିର ପଦକ୍ଷେପ କେବେ ସୁଦ୍ଧା ସ୍ଥଗିତ ହୁଏନାହିଁ ।
ତୁମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସରେ ଧର୍ମର ସାହାଯ୍ୟ ଲାଭ ହୁଏ । ଯେବଂକି
ପରର ସାହାଯ୍ୟ କନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ
ତୁମ୍ଭ ବିପଦରେ ସୁଦ୍ଧା ତାହାର କିଛିମାତ୍ର ଅନିଷ୍ଟ ଘଟେନାହିଁ ।
ତୁମ୍ଭ ନିର୍ଭରଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ବିଧାତା ଅନୁକୂଳ । ଇମର୍ସନ ।

ସୁଖୀ ପରବାରର କି ଅନନ୍ଦ ! ମୋର ଯଦି ଶକ୍ତି ଥାନ୍ତା
ତେବେ ଏହି ଦୂର୍ଭିକ୍ତ ପୃଥ୍ବୀକୁ କ୍ଷଣକାଳ ତାହାର ଗତିଶ୍ରେୟ
କରି ତାହା ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ କହନ୍ତି । ଧୂର୍ଢ଼ତାର ପାର୍ବର ।

ଘୃଣସ୍ୟ ଶରୀର ଓ ମନର ଶାନ୍ତି, ଗର୍ଭିତ କାର୍ଯ୍ୟର ଧାସୀ,
ସଦୃଶଦେଶର ବିମାତା, ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟର ପୋଷକ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ସାତ୍ତ୍ବିକ ମହାପାପର ଗୋଟିଏ ପାପ, ଶତ୍ରୁତାଳର ଆସନ, ଚାନ୍ଦ
ବିକାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୀଡ଼ାର ନିଦାନ । ବର୍ତ୍ତନ ।

ଯେବେକି ବିନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକମୁହୂର୍ତ୍ତ ନଷ୍ଟକରେ ସେବେକି
ଏକ ଦିନରେ ସଦୃଶ ମୁଦ୍ରା ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୁଏ । ସାମାନ୍ୟ
ଛୁଦ୍ର ଦ୍ଵାରା ସୂଚିତ ଅର୍ଥକ ପୋତ ଜଳମୟ ହୋଇପାରେ,
ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ଜଳପାତରେ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରସ୍ତରଗଣ୍ଡ ବିଦାୟ ହୋଇଯାଏ
ପ୍ରାକ୍‌କଳ୍ପ ।

ମାନସିକ ଶକ୍ତିରେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟ-
ହୁଏ । ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ (ନାଶକାଳୀ) ପ୍ରତି ଯୁଗ
ଯୁଗାନ୍ତର ବ୍ୟାପୀ ଅଭ୍ୟାସରୂପ ଫଳ । ନାଶକାଳୀମଧ୍ୟ
ଏକସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅନ୍ତମାତ୍ରାରେ ଶିଥିଳତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।
ବେଶ-ବିନ୍ୟାସରେ ସେମାନଙ୍କର ଯେତେକି ବ୍ୟୟିତ ହୋଇ-
ଅଛି, ଅପଣାର ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତ ସଜାଣେ ତେବେ ଶକ୍ତି
ନିୟୋଗ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ପରିମାଣରେ
ଉନ୍ନତ ହୋଇଥାନ୍ତା । ପ୍ରାନ୍ତେଷ ପାଠ୍ୟର ବବ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପୁସ୍ତକମାନ ଏଠାରେ ଏକ ଛଟକର
ପୁସ୍ତକ ଦୋକାନମାନଙ୍କୁ ବେଲକିକସ୍ୱାର୍ଥ କ୍ରୟାଧିକୃତ ।

ଜାତୀୟ ଗୀତ	ଟ ୦ ୧ ୭
ଉତ୍କଳ ଜାତୀୟଗୀତ	ଟ ୦ ୧ ୯
ନାଗକେଳ ଗୁପ୍ତ	ଟ ୦ ୧ ୭
ସମ୍ରାଟ ଚଉର	ଟ ୦ ୧
ଦେଶଲତା	ଟ ୦ ୧
ପୁରସ୍କୃତଗୀତା	ଟ ୦ ୧
ଶିକ୍ଷା-ବିନୋଦ	ଟ ୦ ୧ ୭
ସମ ସଦସ୍ୟମାମ୍	ଟ ୦ ୧
ବିପ୍ଳବୀ ଶକ୍ତି	ଟ ୦ ୧
ସଦାଶୁର	ଟ ୦ ୧ ୭
ନାଭ ପରାଗ ୧ ମ	ଟ ୦ ୧
ନାଭପରାଗ ୨ ପୃ	ଟ ୦ ୧
ଗୋବିନ୍ଦସା ୧ ମ	ଟ ୦ ୧
ଗୋବିନ୍ଦସା ୨ ପୃ	ଟ ୦ ୧
ନାଭମହୋରମା	ଟ ୦ ୧ ୭
ନାଭ ନିନ୍ଦାକ	ଟ ୦ ୧ ୯
ରଜନ-ରଜନୀ	ଟ ୦ ୧
ଉତ୍କଳଲକ୍ଷ୍ମୀ	ଟ ୦ ୧ ୯

ମେଣ୍ଟନକର—ମର୍ଦ୍ଦରାଜ ପ୍ରେସ
ରମ୍ଭା ପୋ: ୦ ଗଞ୍ଜାମ ।